

διαταγή

διαταγή, η, ουσ. [<αρχ. διαταγή <διατάσσω], η διαταγή·

- *βασιλική διαταγή και τα σκυλιά δεμένα*, οι διαταγές των ανωτέρων δεν επιδέχονται αμφισβήτηση και πρέπει να εκτελούνται οπωσδήποτε: «αφού το ζήτησε ο πατέρας του, βασιλική διαταγή και τα σκυλιά δεμένα»·

- *δίνω διαταγή*, διατάζω: «ποιος σου έδωσε διαταγή να τους αφήσεις να μπουν μέσα χωρίς εισιτήριο;»·

- *είμαι στις διαταγές του*, είμαι απόλυτα εξαρτημένος από κάποιον, τον υπηρετώ, είμαι έτοιμος από ανάγκη, υποχρέωση ή επιθυμία, να πραγματοποιήσω κάθε επιθυμία ή εντολή του. Συνών. *είμαι στους ορισμούς του*·

- *η επιθυμία σου είναι για μένα διαταγή*, θα εκτελέσω οπωσδήποτε αυτό που επιθυμείς, ιδίως λόγω μεγάλης συμπάθειας: «ζήτα μου ό,τι θέλεις, αγάπη μου, γιατί η επιθυμία σου είναι για μένα διαταγή»·

- *μέχρι νεοτέρας διαταγής*, μέχρις ότου βγει διαφορετική διαταγή ή απόφαση (ενν. ότι ισχύει αυτή που υπάρχει): «θα εξακολουθήσουμε να δουλεύουμε με τον ίδιο τρόπο, μέχρι νεοτέρας διαταγής». Με τον καιρό, το διαταγής ακούγεται όλο και λιγότερο·

- *στις διαταγές σου!* ή *στις διαταγές σας!* λέγεται σε περίπτωση που περιμένουμε από κάποιον που είναι ή θεωρούμε ανώτερό μας να μας δηλώσει την επιθυμία ή την εντολή του για κάτι, ή, αν αυτή έχει γίνει φανερή, δηλώνουμε πως θα πραγματοποιηθεί. Από τη στρατιωτική γλώσσα. Συνών. *δούλος σου!* ή *δούλος σας!* ή *δούλος σου ταπεινός!* ή *δούλος σας ταπεινός!* / *στις προσταγές σου!* ή *στις προσταγές σας!* / *στους ορισμούς σου!* ή *στους ορισμούς σας!*

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας